

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 156/2012**z dnia 22 lutego 2012 r.****zmieniające załączniki I–IV do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zawiera wykaz krajowych przepisów jurysdykcyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia. Załącznik II zawiera wykaz sądów lub innych właściwych organów w państwach członkowskich uprawnionych do zajmowania się wnioskami o stwierdzenie wykonalności. Załącznik III zawiera wykaz sądów, do których można wnieść środki zaskarżenia od orzeczenia rozstrzygającego w zakresie stwierdzenia wykonalności, natomiast załącznik IV zawiera wyczerpujące ostateczne procedury zaskarżenia takich orzeczeń.
- (2) Załączniki I, II i III do rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 zostały wielokrotnie zmienione, ostatnio rozporządzeniem Komisji (UE) nr 416/2010⁽²⁾, w celu aktualizacji krajowych przepisów jurysdykcyjnych, wykazów sądów lub właściwych organów.
- (3) Państwa członkowskie zgłosiły Komisji dodatkowe zmiany w wykazach zamieszczonych w załącznikach I,

II i IV. Ponadto należy usunąć wpisy dotyczące Islandii z załączników III i IV, ponieważ nie jest ona państwem członkowskim. Dlatego zasadna jest publikacja ujednoliconych wersji wykazów zawartych w tych załącznikach.

- (4) Zgodnie z art. 2 Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Królestwem Danii w sprawie właściwości sądów oraz uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych⁽³⁾, rozporządzenie to powinno – na mocy prawa międzynarodowego – mieć zastosowanie do stosunków między Unią Europejską a Danią.
- (5) Zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. g)–j) Umowy, wpisy odnoszące się do Danii należy zamieścić w załącznikach I–IV.
- (6) Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 powinno zatem zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki od I do IV do rozporządzenia (WE) nr 44/2001 zostają zastąpione tekstem załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2 Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w 20. dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 12 z 16.1.2001, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 119 z 13.5.2010, s. 7.⁽³⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2005, s. 62.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Przepisy jurysdykcyjne, o których mowa w art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 2

- w Belgii: art. 5–14 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. o prawie prywatnym międzynarodowym,
- w Bułgarii: art. 4 ust. 1 pkt 2 kodeksu prawa prywatnego międzynarodowego,
- w Republice Czeskiej: art. 86 ustawy nr 99/1963 Coll. – kodeks postępowania cywilnego (*občanský soudní řád*), z późniejszymi zmianami,
- w Danii: art. 246 ust. 2 i 3 ustawy o wymiarze sprawiedliwości (*lov om rettens pleje*),
- w Niemczech: art. 23 kodeksu postępowania cywilnego (*Zivilprozessordnung*),
- w Estonii: art. 86 kodeksu postępowania cywilnego (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*),
- w Grecji: art. 40 kodeksu postępowania cywilnego (*Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας*),
- we Francji: art. 14 i 15 kodeksu cywilnego (*Code civil*),
- w Irlandii: przepisy umożliwiające oparcie jurysdykcji na fakcie doręczenia pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie podczas jego czasowej obecności w Irlandii,
- we Włoszech: art. 3 i 4 ustawy 218 z dnia 31 maja 1995 r.,
- na Cyprze: art. 21 ust. 2 ustawy nr 14 o sądach z 1960 r., z późniejszymi zmianami,
- na Łotwie: art. 27 i art. 28 ust. 3, 5, 6 i 9 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Civilprocesa likums*),
- na Litwie: art. 31 kodeksu postępowania cywilnego (*Civilinio proceso kodeksas*),
- w Luksemburgu: art. 14 i 15 kodeksu cywilnego (*Code civil*),
- na Węgrzech: art. 57 dekretu z mocą ustawy nr 13 z 1979 r. w sprawie prawa prywatnego międzynarodowego (*a nemzetközi magánjogról szóló 1979. évi 13. törvényerejű rendelet*),
- na Malcie: art. 742, 743 i 744 kodeksu organizacji i procedury cywilnej – rozdział 12 (*Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12*) oraz art. 549 kodeksu handlowego – rozdział 13 (*Kodiċi tal-kummerċ – Kap. 13*),
- w Austrii: art. 99 ustawy o właściwości sądów (*Jurisdiktionsnorm*),
- w Polsce: art. 1103 ust. 4 Kodeksu postępowania cywilnego,
- w Portugalii: art. 65 ust. 1 lit. b kodeksu postępowania cywilnego (*Código de Processo Civil*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca siedziby oddziału, agencji lub innego zakładu (jeżeli siedziba ta znajduje się w Portugalii), w przypadku gdy stroną pozwaną jest administracja centralna (jeżeli ma ona siedzibę w innym państwie) oraz art. 10 kodeksu postępowania w sprawach pracowniczych (*Código de Processo do Trabalho*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania, w postępowaniach dotyczących indywidualnych umów o pracę wszczętych przez pracownika przeciwko pracodawcy,
- w Rumunii: art. 148–157 ustawy nr 105/1992 w sprawie stosunków w zakresie prawa prywatnego międzynarodowego,
- w Słowenii: art. 48 ust. 2 ustawy o prawie prywatnym międzynarodowym i postępowaniu w tym zakresie (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) w związku z art. 47 ust. 2 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o pravdnem postopku*) i art. 58 ustawy o prawie prywatnym międzynarodowym i postępowaniu w tym zakresie (*Zakon o mednarodnem zasebnem pravu in postopku*) w związku z art. 59 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o pravdnem postopku*),

-
- na Słowacji: art. 37–37e ustawy nr 97/1963 o prawie prywatnym międzynarodowym i odnośne przepisy proceduralne,
  - w Finlandii: art. 18 ust. 1 akapit pierwszy i drugi w rozdziale 10 kodeksu postępowania sądowego (*oikeudenkäymiskaari/rättegångsbalken*),
  - w Szwecji: pierwsze zdanie akapitu pierwszego w § 3 rozdziału 10 Kodeksu postępowania sądowego (*rättegångsbalken*);
  - w Zjednoczonym Królestwie: przepisy umożliwiające oparcie jurysdykcji na fakcie:
    - a) doręczenia pozwanemu dokumentu wszczynającego postępowanie podczas jego czasowej obecności w Zjednoczonym Królestwie; lub
    - b) istnienia w Zjednoczonym Królestwie majątku należącego do pozwanego; lub
    - c) zajęcia przez powoda majątku w Zjednoczonym Królestwie.
-

ZAŁĄCZNIK II

Wnioski, o których mowa w art. 39, należy składać do następujących sądów lub innych właściwych organów:

- w Belgii – *tribunal de première instance* lub *rechtbank van eerste aanleg* lub *erstinstanzliches Gericht*,
- w Bułgarii – *окръжна съд*,
- w Republice Czeskiej – *okresní soud* lub *soudní exekutor*,
- w Danii – *byret*,
- w Niemczech:
  - a) przewodniczący izby w *Landgericht*;
  - b) notariusz w procedurze dotyczącej stwierdzenia wykonalności dokumentu urzędowego,
- w Estonii – *maakohus* (sąd okręgowy),
- w Grecji – *Μονομελές Πρωτοδικείο*,
- w Hiszpanii – *Juzgado de Primera Instancia*,
- we Francji:
  - a) *greffier en chef du tribunal de grande instance*;
  - b) *président de la chambre départementale des notaires* w przypadku wniosku o stwierdzenie wykonalności notarialnego dokumentu urzędowego,
- w Irlandii – *High Court*,
- we Włoszech – *corte d'appello*,
- na Cyprze – *Επαρχιακό Δικαστήριο* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- na Łotwie – *rajona (pilsētas) tiesa*,
- na Litwie – *Lietuvos apeliacinis teismas*,
- w Luksemburgu – prezes *tribunal d'arrondissement*,
- na Węgrzech – *megyei bíróság székhelyén működő helyi bíróság*, a w Budapeszcie – *Budai Központi Kerületi Bíróság*,
- na Malcie – *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili* lub *Qorti tal-Magistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri ta' ghħha* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Registrazur tal-Qorti*, po przekazaniu przez Ministru *responsabbli għall-Gustizzja*,
- w Niderlandach – *voorzieningenrechter van de rechtbank*,
- w Austrii – *Bezirksgericht*,
- w Polsce – sąd okręgowy,
- w Portugalii – *Tribunal de Comarca*,
- w Rumunii – *Tribunal*,

- w Słowenii – *okrožno sodišče*,
  - na Słowacji – *okresný súd*,
  - w Finlandii – *käräjäoikeus/tingsrätt*,
  - w Szwecji – *Svea hovrätt*,
  - w Zjednoczonym Królestwie:
    - a) w Anglii i Walii – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates' Court*, po przekazaniu przez *Secretary of State*;
    - b) w Szkocji – *Court of Session* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Sheriff Court*, po przekazaniu przez *Scottish Ministers*;
    - c) w Irlandii Północnej – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates Court* po przekazaniu przez *Department of Justice*;
    - d) w Gibraltarze – *Supreme Court of Gibraltar* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates Court*, po przekazaniu przez *Attorney General of Gibraltar*.
-

ZAŁĄCZNIK III

Środki zaskarżenia, o których mowa w art. 43 ust. 2, wnosi się do następujących sądów państw członkowskich:

- w Belgii:
  - a) w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez pozwanego – *tribunal de première instance* lub *rechtbank van eerste aanleg* lub *erstinstanzliche Gericht*;
  - b) w przypadku środka zaskarżenia wnoszonego przez wnioskodawcę *Cour d'appel* lub *hof van beroep*,
- w Bułgarii – *Апелативен съд – София*,
- w Republice Czeskiej – sąd odwoławczy za pośrednictwem sądu rejonowego,
- w Danii – *landsret*,
- w Niemczech – *Oberlandesgericht*;
- w Estonii – *ringkonnakohus*,
- w Grecji – *Εφετείο*,
- w Hiszpanii *Juzgado de Primera Instancia*, który wydał zaskarżone orzeczenie – środek zaskarżenia rozstrzyga *Audiencia Provincial*,
- we Francji:
  - a) *cour d'appel* w przypadku orzeczeń zatwierdzających wnioszek;
  - b) prezes *tribunal de grande instance* w przypadku orzeczeń odrzucających wnioszek,
- w Irlandii – *High Court*,
- we Włoszech – *corte d'appello*,
- na Cyprze – *Επαρχιακό Δικαστήριο* lub, w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne, *Οικογενειακό Δικαστήριο*,
- na Łotwie – *Apgabaltiesa* za pośrednictwem *rajona (pilsētas) tiesa*,
- na Litwie – *Lietuvos apeliacinis teismas*,
- w Luksemburgu – *Cour supérieure de Justice* jako instancja odwoławcza w sprawach cywilnych,
- na Węgrzech – miejscowy sąd pierwszej instancji przy siedzibie sądu okręgowego (w Budapeszcie, przy centralnym sądzie rejonowym w Budzie); środek zaskarżenia rozpatruje sąd okręgowy (w Budapeszcie sąd miasta stołecznego),
- na Malcie – *Qorti ta' l-Appell* zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili* – Kap. 12 lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *ċitazzjoni* przed *Prim' Awla tal-Qorti ivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-ġurisdizzjoni superjuri ta' għha*,
- w Niderlandach – *rechtbank*,
- w Austrii – *Landesgericht* za pośrednictwem *Bezirksgericht*,
- w Polsce – sąd apelacyjny za pośrednictwem sądu okręgowego,
- w Portugalii sądem właściwym jest *Tribunal da Relação*. Środek zaskarżenia wnoszony jest zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi, w formie odwołania wniesionego do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie,

- w Rumunii – *Curte de Apel*,
  - w Słowenii – *okrožno sodišče*,
  - na Słowacji – sąd odwoławczy za pośrednictwem sądu rejonowego, którego orzeczenie zostało zaskarżone,
  - w Finlandii – *hovioikeus/hovrätt*,
  - w Szwecji – *Svea hovrätt*,
  - w Zjednoczonym Królestwie:
    - a) w Anglii i Walii – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates Court*;
    - b) w Szkocji – *Court of Session* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Sheriff Court*;
    - c) w Irlandii Północnej – *High Court of Justice* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates Court*;
    - d) w Gibraltarze – *Supreme Court of Gibraltar* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Magistrates' Court*.
-

ZAŁĄCZNIK IV

Na mocy art. 44 mogą być wniesione następujące środki zaskarżenia:

- w Belgii, Grecji, Hiszpanii, Francji, Włoszech, Luksemburgu i w Niderlandach - skarga kasacyjna,
  - w Bułgarii - *обжалване пред Върховния касационен съд*,
  - w Republice Czeskiej - *dovolání* oraz *žaloba pro zmatečnost*,
  - w Danii - środek zaskarżenia wnoszony do *Højesteret*, za zgodą *Procesbevillingsnævnet*,
  - w Niemczech - *Rechtsbeschwerde*,
  - w Estonii - *kassatsioonkaebus*,
  - w Irlandii - środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych do *Supreme Court*,
  - na Cyprze - środek zaskarżenia wnoszony do Sądu Najwyższego,
  - na Łotwie - środek zaskarżenia wnoszony do *Augstākās tiesas Senāts* za pośrednictwem *Apgabaltiesa*,
  - na Litwie - skarga kasacyjna wnoszona do *Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*,
  - na Węgrzech - *felülvizsgálati kérelem*,
  - na Malcie - nie przysługuje środek zaskarżenia do innego sądu; w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *Qorti ta' l-Appell* zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w *kodiċi ta' Organizzazzjoni u Procedura Ċivili* - Kap. 12,
  - w Austrii - *Revisionsrekurs*,
  - w Polsce - skarga kasacyjna,
  - w Portugalii - środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych,
  - w Rumunii - *contestatie in anulare* lub *revizuire*,
  - w Słowenii - środek zaskarżenia wnoszony do *Vrhovno sodišče Republike Slovenije*,
  - na Słowacji - *dovolanie*,
  - w Finlandii - środek zaskarżenia do *korkein oikeus/högsta domstolen*,
  - w Szwecji - środek zaskarżenia wnoszony do *Högsta domstolen*,
  - w Zjednoczonym Królestwie - jednorazowy kolejny środek zaskarżenia ograniczony do kwestii prawnych.”
-